

ФОНÉТИКА – FONETIKA

0

Věnujte pozornost nahrávkám

1. Azbuka

Azbuka se skládá ze 33 písmen – 21 souhlásek, 10 samohlásek (6 + 4 tzv. jotované), měkkého a tvrdého znaku. Od latinské abecedy, kterou používá i čeština, se azbuka v mnohem liší, a to nejen v její grafické podobě. Je v ní několik písmen, která v latinské abecedě zcela chybí. Některá písmena azbuky mají shodnou grafickou podobu (ruská písmena К, О, Т, А aj. odpovídají českým písmenům K, O, T, A aj.), některá jsou odlišná (ruská písmena Р, С, В aj. odpovídají českým písmenům R, S, V aj.).

Poslechněte si kompletní azbuku:

001_L00_A01

Аа Бб Вв Гг Дд Ее Ёё Жж Зз Ии Йй Кк Хх Мм Нн Оо Пп Рр Сс Тт Уу
Фф Хх Цц Чч Шш Щщ ъЫы ъЭэ Юю Яя

Srovnajte azbuku s českou abecedou:

А а	А а	Ч ч	Х х	С с	С е	–	Ё ё
В в	Б б	І і	И и	Ш ш	Ш ш	–	Щ щ
С с	Ц ц	Ј ј	Й ѹ	Т т	Т т	–	Ь ѿ
҃ є	Ч ч	К к	К к	У у	У у	–	ъ ѿ
Д д	Д д	Л л	Л л	В в	В в	–	Ю ю
Е е	Э э	М м	М м	W w	–	–	Я я
Ё ё	Е е	Н н	Н н	Х х	Х х	–	
Ф ф	Ф ф	О о	О о	Y y	Ыы	–	
Г г	Г г	Р р	Р р	Z z	З з	–	
Н н	–	Р р	Р р	Ž ž	Ж ж	–	

Fonetický přepis ruských písmen a slov uvádime latinkou v hranatých závorkách!

2. Písmena azbuky

Základní dělení azbuky s výslovností jednotlivých písmen (symbol []) označuje měkkost souhlásek:

a) samohlásky

běžné:	а	ә	и	ы	օ	ү
	[a]	[e]	[i]	[y]	[o]	[u]
tzv. jotované:	е	ë	ю	я		
	[je/e]	[jo/o]	[ju/u]	[ja/a]		

b) souhlásky

б	в	г	д	ж	з	й	к	л	м
[b]	[v]	[g]	[d]	[ž]	[z]	[j]	[k]	[l]	[m]
п	п	р	с	т	ф	х	ң	ч	ш
[p]	[p̪]	[r]	[s]	[t]	[f]	[ch]	[c̪]	[t̪]	[šč̪]

c) měkký a tvrdý znak

měkký znak	ъ
tvrdý znak	ѣ

3. Ruský slovní přízvuk

Ruský přízvuk je na rozdíl od češtiny **pohyblivý** a může tak být na kterékoli slabice. V ruských textech se přízvuky běžně neoznačují. Přízvuk slouží nejen ke správné výslovnosti, ale i k rozlišování **gramatického tvaru**. V učebnici přízvuk bude značen čárkou nad přízvučnou samohláskou. Přízvuky budou uváděny u všech slov a je nutné si je osvojit. U jednoslabičných slov se přízvuk zpravidla neoznačuje. Samohláska є є je vždy přízvučná. Pozor! V ruštině **nejsou dlouhé a krátké samohlásky**. Mějte neustále na paměti, že **ruský přízvuk není česká délka!**

Přízvuk se v ruském jazyce může nacházet na různých slabikách.
Následující cvičení pozorně poslouchejte, neopakuji:

002 L.00_A02

Přízvuk:

a) na 1. slabice

парк – сад – клуб – брат – ёж – лёто – мама – Анна – берег – город – книга – манус
– Прага – чёрный – ёлка

b) na 2. slabice

иду – нога – перо – рука – лимон – огонь – потом – Перчик – Москвá – сестра – весёлый

c) na 3. slabice

бородá – головá – анекдот – водопád – пирожок – человéк – чемодáň – написáť
– журнали́ст – дорого́j

d) na 4. slabice

изображéние – образование – температура – эксперимéнт – обсерватóрия
– характеристика – литература

e) na 5. slabice

экспериментировать – терминологический – электрифицировать

f) na 6. slabice

переквалификация – империалистический – североатлантический

Můžeme se setkat i se slovy, u kterých jsou ve spisovné ruštině dvě varianty přízvuku: одноврémенно i одновременно, творог iтворог, в се́ти i в сетях a pod. U těchto slov budou obě varianty značeny ve slovníku (одноврémенно), v textu bude označena pouze jedna varianta přízvuku.

4. Rozdělení souhlásek na měkké a tvrdé

a) jen měkké: Ѻ, ҹ, ҹҹ

b) jen tvrdé: ж, ш, п

c) ostatní souhlásky mohou být tvrdé i měkké

Poslouchejte a opakujte:

003 L.00_A03

б – б (бал – бсс), в – в (вас – всс), г – г (гам – герб), д – д (дар – дед), з – з (зонт – зев),
к – к (как – кит), л – л (лоб – лист), м – м (март – мел), н – н (нам – ним), п – п (пол – пир),
р – р (рот – рис), с – с (сыр – сев), т – т (тот – тем), ф – ф (фас – фен), х – х (хор – хит);

Pomůcka: Ruské samohlásky А, Э, О, У, Ы označují tvrdou výslovnost předcházející souhlásky (бал, мэр, тот, дул, сыр). Písmena Е, È, Ю, Я, И, є označují měkkou výslovnost předcházející souhlásky (бес, тетя, рюмка, дайдя, Нина, дать).

5. Výslovnost samohlásek А, Э, О, У, Ы, Е, È, Ю, Я a základní typy redukce

Je nutné rozlišovat samohlásky, které jsou pod přízvukem. Samohlásky pod přízvukem (v tzv. přízvučné pozici) si zachovávají svoji kvalitu a nemění se! Samohlásky, které nejsou pod přízvukem (jsou v tzv. nepřízvučné pozici), se redukují. Nejznatelněji podléhají redukci samohláska а [a], օ [o], ے [je/e], ۈ [ja/a]. Samohláska ې [i], ۈ [u], ى [y], ۋ [ju/u], ە [e] podléhají neznatelné redukci (zjednodušeně můžeme říci, že u nich redukce nenastává). Samohláska є [jo/o] je vždy přízvučná (zachovává si svoji kvalitu).

Věnujte pozornost základním typům redukce v nepřízvučných slabikách:

Samohlásky **и** [i], **у** [u], **ы** [y], **ю** [ju/u] vyslovujeme obdobně jako v pozici přízvučné (pouze ne tak důrazně).

Poslouchejte a opakujte:

004 L00_A04

критика, политика, мимика, Никита
лубочный, голубой, кудрявый, рубин
сыграть, выходы, вымытый, отсыпать
юбилей, юстиция, люблю, рюкзак

Samohlásky **а** [a], **о** [o], **е** [je/e], **я** [ja/a] po souhláskách podléhají silné redukci.

I. Výslovnost ruských samohlásek a [a], o [o]

Symbol [ʌ] používáme pro samohlásky **а**, **о** v první slabice před přízvukem, symbol [ъ] pro samohlásky **а**, **о** ve druhé (tfeti, čtvrté...) slabice před přízvukem a pro všechny samohlásky **а**, **о** po přízvuku (pf.: молокό [тыʌkó], гóродом [górdom]). Symbol ['] (apostrof) označuje měkkost souhlásek (souhlásky, po kterých následují písmena **е**, **ě**, **ю**, **я**, **и**, **ь**).

Výslovnost ruských samohlásek **a** [a], **o** [o] v nepřízvučných pozicích je značně redukována a ve všech nepřízvučných pozicích splývá, o čemž svědčí použití stejných symbolů ve fonetickém přepisu. Nerozlišení výslovnosti samohlásek **a** [a], **o** [o] v nepřízvučných pozicích označujeme jako tzv. ákání.

V přízvučné pozici se samohlásky **a** [a], **o** [o] neredučují (ruské **о**, a vyslovíme jako [o], [a]). Vyslovujeme důrazně, hodně otevřeme ústa:

př.: дом [dom], там [tam]

Poslouchejte a opakujte:

005 L00_A05

год [got] – ком [kom] – том [tom] – боль [bol'] – мостик [móst'ik] – кот [kot] – пот [rot]
зал [zał] – кран [kran] – мак [mak] – бал [bal] – вал [val] – так [tak] – лак [lak] – царь [car']

V pozici před přízvukem rozlišujeme dva základní stupně:

1. První slabika před přízvukem
2. Dvě a více slabík před přízvukem

1. a) Samohláska **о** [o]:

Pokud se nachází ruská samohláska **о** [o] v první slabice před přízvukem, potom toto ruské **о** vyslovíme téměř jako „**а**“ (hláskový odstín mezi **о** – **а**): ногá [nʌgá], ногом [nʌtóm], Москвá [Mʌskvá].

b) Samohláska **и** [i]:

Pokud se nachází ruská samohláska **и** [i] v první slabice před přízvukem, potom toto ruské **и** vyslovíme slabě, zavřeně, bez důrazu: завóд [zʌvót], сианá [sikʌlá], малá [mʌlá].

Poslouchejte a opakujte:

006 L00_A06

словák [slʌvák] – болынóй [bʌl'pnój] – волнá [vʌlná] – котéл [kʌt'ol] – борьбá [bʌr'bá] – больна [bʌl'ná] – моглá [mʌglá] – шофёр [ʃʌf'ór]

самá [sʌmá] – ждалá [ždʌlá] – бралá [brʌlá] – далá [dʌlá] – сажáть [sʌžát'] – давáТЬ [dʌvát'] – калáн [kʌlán] – расист [rʌs'ist]

2. a) Samohláska **о** [o]:

Pokud se nachází ruská samohláska **о** [o] ve druhé (tfeti, čtvrté...) slabice před přízvukem, potom toto ruské **о** vyslovíme zavřeně, příčemž hláskový odstín je takový, jako když vyslovujeme jednotlivá písmena abecedy: [ъъ], [үү], [ӮӮ], [ӟӟ], [ӫӫ] apod. Symbol [ъ] označuje ruskou samohlásku **о** [o] ve druhé (tfeti, čtvrté...) slabice před přízvukem: головá [golʌvá] – полотно [ryʌtnó] – годовóй [gödʌvój].

b) Samohláska **и** [i]:

Pokud se nachází ruská samohláska **и** [i] ve druhé (tfeti, čtvrté...) slabice před přízvukem, potom toto ruské **и** a vyslovíme opět slaběji, zavřeně, bez důrazu. Výslovnost ruského **и** a v těchto pozicích splývá s výslovností ruského **о**. Symbol [ъ] použijeme i zde k označení ruské samohlásky **и** [i] ve druhé (tfeti, čtvrté...) slabice před přízvukem: карандáш [kъrʌndáš] – магазин [mъgʌz'in] – заказáТЬ [zъkʌzát'].

Poslouchejte a opakujte:

007 L00_A07

молокó [тыʌkó] – коробóк [kъrʌbók] – городóк [gъrʌdók] – холостóй [chlost'oy] – собрали́сь [sъbrʌlís'] – колоколá [kъlkъlá] – бородá [bъrʌdá] – дорогá [dъrʌgá]
растягáТЬ [rast'irát'] – каравáн [kъraván] – карабíн [kъrʌb'in] – гаражóм [gъrʌzóm] – баламúт [bъlʌmút] – барабáн [bъrʌbán] – каротíн [kъrʌt'in] – карамéль [kъrʌm'él']

V pozici za přízvukem se obě samohlásky redukují, vyslovují se slaběji, zavřeně, zkráceně. Výslovnost ruských samohlásek **о** [o], **и** [i] v pozici za přízvukem splývá: доктор [dóktör] – гóрод [górd] – жárko [žárkъ], крóna [krópъ] – кáрта [kárt'] – лámpa [lámpъ]. Ruská slova **это** a **эта** vyslovíme stejně: [éty].

Poslouchejte a opakujte:

008 L00_A08

гóлос [góľs] – спасибо [spʌs'ibъ] – паспорт [pásprt] – рисунок [r'isúmk] – тóлько [tól'ko] – мóжно [mókъ] – хóлодно [chólydno] – краси́во [krás'ivъ]
картина [kʌrt'ína] – бáбушка [bábuška] – дáма [dámъ] – Прágra [prág'] – пáпа [pápъ] – камóрка [kámrkъ] – слóмана [slómána] – Марíна [mʌr'ína]

II. Výslovnost ruských samohlásek e [je/e], я [ja/a]:

Výslovnost ruských samohlásek e [je/e], я [ja/a] v nepřízvučných pozicích je značně redukována a ve všech nepřízvučných pozicích splývá, o čemž svědčí použití stejných symbolů ve fonetickém přepisu. Nerozlišení výslovnosti samohlásek e [je/e], я [ja/a] v nepřízvučných pozicích označujeme jako tzv. ikání.

V přízvučné pozici si samohlásky e [je/e], я [ja/a] zachovávají svoji kvalitu (ruské e, я vyslovíme jako [je/e], [ja/a]):
если [jésl'i] – хотеть [chʌt'et'] – якорь [ják'yr'] – гулять [gul'át']

Poslouchejte a opakujte:

009 L00_A09

ягода [jág'ydə] – яблоко [jáblykъ] – Ева [jévъ] – девушка [d'évuškъ] – моряк [mʌr'ák] – дьявол [d'yávyl] – веточка [v'étyč'kъ] – девочка [d'évych'kъ]

V pozici před přízvukem dochází ke značným redukčním změnám.

Pokud ruské samohlásky e [je/e], я [ja/a] stojí po měkkých souhláskách a nacházejí se v první slabice před přízvukem, potom tyto samohlásky vyslovujeme do „i“ (hláskový odstín mezi e – i): vesná [v'isná] – рябина [r'ib'íny]. Ruská slova pediká a řadící vyslovíme stejně: [r'itká]. Pozor! Tzv. ikání platí i po **pouze tvrdých souhláskách** ж, ш, ц (vyslovujeme tvrdě): женá [žytná] – шестой [šystój] – ценá [cyná].

Pozn.: ruské tvrdé ы ve fonetickém přepisu je použito pro zdůraznění tvrdé výslovnosti.

Poslouchejte a opakujte:

010 L00_A10

седьмой [s'íd'mój] – язик [jiz'yk] – Европа [jivrópъ] – Елена [jil'épъ] – рядить [r'id'ít'] – прямой [pr'imój] – нестя [n'ist'] – тебе [t'ib'a]

Pokud se ruské samohlásky e [je/e], я [ja/a] nacházejí ve druhé (třetí, čtvrté...) slabice před přízvukem, potom tyto samohlásky vyslovujeme slaběji (zavřeněji) než v přízvučné pozici (redukci ve druhé, třetí atd. slabice budeme opět značit pomocí symbolu [ъ]): перескás [p'yr'iskás] – ястребиный [j'str'ib'inij].

Poslouchejte a opakujte:

011 L00_A11

перескás [p'yr'iskás] – лесовод [l'yeśvódot] – деловой [d'yel'vój] – ястребиный [j'str'ib'inij] – яровой [jyrovój] – меховой [m'ehvój]

V pozici za přízvukem se výslovnost ruských samohlásek e [je/e], я [ja/a] po měkkých souhláskách podobá výslovnosti těchto samohlásek ve druhé, třetí... slabice před přízvukem (symbol [ъ] označuje redukci samohlásek e [je/e], я [ja/a] i v pozici za přízvukem): кухня [kúchn'ъ] – наполнено [nʌpóln'ъno].

Poslouchejte a opakujte:

012 L00_A12

кухня [kúchn'ъ] – спросят [sprós'yt'] – помнят [pómnyt'] – просят [prós'yt'] – дерево [d'er'vъ] – медленно [m'édln'ъnъ] – ветreno [v'erén'ъnъ] – наполнено [nʌpóln'ъnъ]

Písmena Е, Ё, Ю, Я, И, Ъ měkčí předcházející souhlásku (neplatí pro pouze tvrdé souhlásky – ж, ш, ц):

6. Znělé a neznělé souhlásky

V ruštině – stejně jako v češtině – existují znělostní páry. Pozorně si pročtěte následující přehled. Zapamatujte si znělostní páry, pouze znělé a pouze neznělé souhlásky. Zapamatujte si, kdy se znělé souhlásky stávají neznělými a kdy, naopak, neznělé znělými:

Znělostní páry v ruštině:

б	в	д	з	ж	г
п	ф	т	с	ш	к

Pouze znělé souhlásky:

л, м, н, р, ю

Pouze neznělé souhlásky:

ч, ш, п, х

1. Znělé souhlásky se stávají neznělými:

- a) na konci slova: дуб [dup], лоб [lop], итог [itók], вид [vit]
- b) před neznělými souhláskami: скázка [skáska], вόдка [vótka]

2. Neznělé souhlásky se stávají znělými, pokud stojí právě před znělými souhláskami: сбор [zbor], воевáл [vóvgál]

3. Před stále znělými souhláskami л, р, м, н, ю se neznělé samohlásky nikdy nestávají znělými: слово [slóvъ], спа́зу [srázu]

7. Poslech a výslovnost jednotlivých hlásek

a) Аа [a], Ии [i], Оо [o], Уу [u], Ээ [e], Кк [k], Лл [l], Мм [m], Нн [n], Тт [t]

Poslouchejte a opakujte:

013 L00_A13

Ии [i] – кит – тик – Тим – Тýma

Оо [o] – кто – том – ком – тóмик – кóмик

Уу [u] – тук – мýka – ýtka – ýlina – ýshi

Ээ [e] – эта – это – эти – этот

Кк [k] – ка – как – как-то – бूдка; ки – ким – кит; ко – код – ком – кот – котик – котика – котику; ку – кум – Куба – кубок

Лл [l] – ла – лад – лак – Лаба – лава – лавка – клад – вилла; ли – лик – лимб – лига – Льда – йли – биль; ло – лоб – лобик – лодка; лу – лут – лук – клуб

Мм [m] – ма – мак – мат – мало – маму; ми – миг – мил – мим – мило – мимо; мо – мол – мог – мобда – мблад; му – мук – мул – муха

Ни [n] – на – над – нам – нас – надо – наими – Анина – ванна – миная; ни – Нил – Нина – нытка – книга – книгу; но – нота – ноги – много; ну – ну-ка – внук – внучки

Тт [t] – та – так – там – такт – танго – танки; ти – Тим – тип – тис; то – том – тон – тот – толк – торт – тост – тонко – тонна; ту – тук – тур – тюпо – тюрок – тундра – стук – стул

Ruská souhláska l může být jako většina souhlásek tvrdá i měkká (na rozdíl od českého jazyka, kde je tzv. střední l).

Poslechněte si rozdíl mezi tvrdým a měkkým l, slova opakujte:

014 L00_A14

a) был – лук – дала – лыжи – лампа – лодка – украл

b) лес – Лиза – лист – лёгкий – любовь – лобстра – лестница – слезы

b) Бб [b], Вв [v], Гг [g], Дд [d]

1. Ruská hláska označovaná písmenem г se často objevuje ve slovech, ve kterých je v češtině na místo ruského h české h: hóккý – го́ркый, haf – га́в-га́в, hlas – го́лос, kniha – книга, horы – горы, Praha – Пра́га

2. Ve slovech cizích nebo u vlastních jmen, ve kterých se v češtině píše h, se v ruštině může objevit г nebo x (je nutné si zapamatovat): HongKong – Гонг Конг, habanera – хабанера

3. Pozor je třeba dát při výslovnosti ruské koncovky u přídavných jmen a zájmen -ого/-его, ve kterých se ruská г vyslovuje jako české v: моего [мо́ё] – твоего [ты́во] – гла́дкого – [гла́дкы́] – хорóшего [хорóшы́] – чéшского [чéшску́] – маленького [мал'ьн'кы́]

Poslouchejte a opakujte:

015 L00_A15

Бб [b] – ба – бба – баки – бака; би – Бим – бит – Бимка; бо – Боб – бок – бот – ботики; бу –bum – бук – бублик

Вв [v] – ва – вам – вата – ватка; ви – Вика – вить – Вити – обувь; во – вон – вот – Вова – Вову; ву – вут – Вову

Гг [g] – га – гам – гамма; ги – гимн – гиря – боги; го – Гога – Гоби – готика; гу – гул – губка – губки

Дд [d] – да – дам – дама – дата – бда; ди – Дима – Димка – диск; до – дом – долг – годом; ду – дуб – дума – дудка – дудки

c) Пп [p], Рр [r], Сс [s]

016 L00_A16

Poslouchejte a opakujte:

Пп [p] – па – паб – пана – пану – палька – пальку – палька; пи – пик – пил – пин – пиво; по – под – пол – поп – пойти – полька; пу – пуд – пункт – публика

Рр [r] – ра – раб – рад – рак – рада – радио – краб – брат – Прага – Прагу; ри – Рим – Рыга – Ригу – ринг – ритм; ро – ров – рог – рок – ром – рот – робот – ровно – ротик; ру – руки – румба – врут – друг – друга – другу – круг – кругу

Сс [s] – са – сад – сам – сáга – сáми – сáло – сáдник – сáнки; си – сил – сýла – сýто – сýмвол – сýмволу; со – сок – сон – сор – сода – сорт – сбус – сокол – сбока; су – суд – суп – сýмка – сýмма – сýтки

d) Tzv. jotované samohlásky Ее [je/e], Ёё [jo/o], Юю [ju/u], Яя [ja/a]

1. Pokud jsou samohlásky е, ё, ю, я pod přízvukem, čtou se s tzv. jotací [je, jo, ju, ja] tehdy:

a) pokud stojí na začátku slova: ёхать [јéхатъ], ёж [јоž], ёбка [јúркъ], ёблоко [јáблъкъ].

b) pokud stojí po samohlásce: проéхал [прјéхълъ], боёсь [бøйсъ], роéль [рјéль].

c) po tvrdém a měkkém znaku: пью [р'ю], польем [рАд'юмъ], пьéшь [р'юшъ].

2. Po stále tvrdých souhláskách ж, ш, и se jotované е, ё vyslovují jako [e, o] – tvrdě: (жéмчуг, шéсть, цéлыj, жéltýj, шélik).

3. Jotovaná samohláska ё je vždy přízvučná. Přízvuk je značen dvojtečkou, nikoli čárkou.

Poslouchejte a opakujte:

017 L00_A17

Ее [je] – ел – Эва – Эва – эла – эле – если – ёздит; бе – бег – без – бéлка – бéрег – к бéрегу; ве – веc – вéра – вéрба – вéтка – вéсело – вéтер; ге – ген – герб; де – дед – дéло – дéти – дéлал – где; же – Жéни – жест – нíжe – пóзже; зе – зéбра – зéркало – к зéркалу – в пóзe; ке – кек – кéпи – кéгли – кéпка – Вíке; ле – лев – лес – лéтo – лéктór – лéксика – пóле – пóсле; ме – мел – мéра – мéлko – мéрка – мéсто – мéтод – мétrika; не – нет – нéбо – нéга – нéрв – нéгde – снег; пе – пéна – пéнка – пéред – пéсни – пéсенка – спéктр; ре – рéпа – рéдко – рéпка – мóре – грéлка – прéдки; се – Сéва – сéно – сéра – серб – сéвер – сéтка; те – тéма – тéло – текст – тéсно – тéсто – стéнка – стéпени

Ёё [jo] (v ruštině vždy přizvučené) – ёж – ёлка – ёжик; бё – бёдра; вё – вёз – вёл
– вёстка; дё – дёргал; зё – зёрана – зёрнами; лё – лёг – лёд – лён – слёз;
мё – мёд – мёрез – мёрзала – мёрзали; иё – иёс – иёбо; пё – пёк – пёс; рё – рёбра – врёт; сё – сёмга – всё; тё – тёс – тётка – тёрка

Юю [ju] – юг – Юра – Юру – юбка – южно – юмор; бю – бюст; дю – дюна; лю – люк
– люда – люди – люкое – люстра; мю – мюзикл; ню – Нюора – Бा�ню – Таню
– Нюриберг; рю – рюмка – Варю; тю – тюк – тюбик – Мотю

Яя [ja] – я – яд – яма – Ялта – ясно – ягода – яблоко; бя – бяка; вя – вяз – вёло; дя – дядя
– дятел; зя – зябко – взял;lia – ляжка – ляпнул; мя – мял – мята; ия – ияня;
ня – пятка – пятро; ря – ряд – рядом; ся – сиду – вся; тя – тяга

Pamatujte: Jotované samohlásky měkčí předcházející souhlásku (neplatí pro pouze tvrdé souhlásky – ж, щ, ю).

Poslouchejte a opakujte:

019 L00_A18

фен – Гёна – день – лёто – пёна – тёмы – бёлый – сёрый – зёлень – камень – мёлкий
Нюора – утёг – тюрьма – любовь – люстра – мюзикл
ряд – зять – ияня – мясо – дятел – пятка
циплёнок – бёдра – дёргал

Ještě jednou připomínáme, že Ёё je v ruštině vždy přizvučené:

мёд – дёготь – тёмный – зелёный
жёлоб – жёлтый – шёлк – шёпот (pozor – čteme [jo], [ю] – tvrdě!)

a) Жж [ž], Шш [š], Цц [c]

Pamatujte: ж, щ, ц – pouze tvrdé souhlásky!

Poslouchejte a opakujte:

019 L00_A19

Жж [ž] – жа – Жак – жар – жаба – жало – жалко – Жания – жарко; жи – жир – живо
– жила – жилка – жители; жу – жук – жулик – жутко
Шш [š] – ша – шаг – шар – шанс – шарм; ше – шея – шесть – шёлка; ши – шина – шири
– шабло – шиблинг; шу – шум – шумно – шутка
Цц [c] – ца – цапля – царство; це – цели – цenna; ци – цифра

Pozor: Souhlásky ж, щ, ц jsou tvrdé! Po souhláskách ж, щ, ч se v ruských slovech nepíší jetované samohlásky я, ю! Musí následovat a, y! Výjimky nalezneme u přejatých slov (жюрі, брюхоря, парашют...). Slojení жё, щё čteme tvrdě jako [жо], [юю]! Stejně tak následují-li po souhláskách ж, щ, ц samohlásky е, и, slabiky vyslovujeme tvrdě.

b) А

020 L00_A20

Жж – жа – жаря – кожа; же – женя – жест – жёнский; жё – жёлоб – жёлтый; жи – жила
– жили – живёт – жизнь; жу – жук – журнал

Шш – ша – шаг – шанс – шарф; ше – шея – шесть – шерсть – шёлест; шё – шёлк – шёпот
– шёпотом; ши – шина – шири – машина; шу – шум – шутка

Цц – ца – царь – цапля; це – цель – цемент – цёровь; ци – цирк – циклон; цу – цунами;
цы – цыпочки – цыплёнок

3) Зз [z], ФФ [f], Хх [ch]

021 L00_A21

Poslouchejte a opakujte:

Зз [z] – за – зал – зам – замок – замки – запад – запуск – завтрак; зи – Зина – Зину;
зо – зоб – зона – зонт – золото – зонтик; зу – зуб

ФФ [f] – фа – фас – фаза – факт – фауна – фáктор – фáбрика; фе – фен – фёя
– фёдя – фéрма – фéрмер; фи – Филя – фиант – финики; фо – фон – фонд
– фóто – фóрма – фóкус – фóсфор; фу – фуга – фунт – фúра

Хх [ch] – ха – хам – хан – хаос – хата; хи – химик – химия – хиппи – хайтро – хайтря;
хо – ход – хор – хопл – холм – хобот – холод – холодно; ху – худо – хуже – хунта
– хутёр

4) Чч [č], Щщ [šč], Йй [jj]

1. Ruská hláška označovaná písmenem ѹ [j] je měkká souhláška; může se nacházet
v následujících pozicích:

a) na konci slova po samohláskách: май – пой – чай – Алтай – зимой – с Лёной

b) uvnitř slova po samohláskách: кóйка – пойдём – сойдёт

c) na začátku slova: йод – йорк – йогурт

2. Ruskou hlášku označovanou písmenem ѩ [šč] můžeme vyslovovat dvojím způsobem
– jako [šč] nebo jako delší „dvojitě“ měkké [šš]. V současném ruském jazyce je tendence
vyslovovat ѩ jako delší „dvojité“ [šš].

Poslouchejte a opakujte:

022 L00_A22

Чч [č'] – ча – час – чáсто – чайник; че – чéй – чек – чéрез; чи – чи́к – чи́ли – чи́сто;
чу – чúдо – чу́чело

Щщ [šč'] – ще – щéбет; щи – щит – щéпка; щу – щука – щу́пальце

Йй [j] – йог – йод – йóга – йóгурт; дай – май

Poslechněte si rozdíl ve výslovnosti ш – щ, slova opakujte:

023 L00_A23

ш – щ, шар – щáвель, шесть – щенóк, кувшиń – щит, шорты – щéтка, шутить – щука

h) **ъ, ъ, ѿ [y]**

ъ – měkký znak se používá v těchto případech:

1. pro označení měkkosti – zmékání předcházejících souhlásek:

- a) na konci slova – конь – ноль – соль – грязь – дождь – пустъ – дéлать
- b) uprostřed slova – сельдь – тóлько – скóлько

2. jako rozdělovací znak – v pozici před jotovanými samohláskami: бью – пью – чъё – нόчью

3. pro označení gramatických tvarů – учýться/ўчится, дочь/луч

ъ – tvrdý znak se používá jako rozdělovací znak, a to především v pozici po předponách končících na samohlásku, po kterých následují jotované samohlásky е, ё, ю, я: съезд – объéкт – подъéзд – отъéхать – объявлéниe – объём – подъéбник

4. Tvrdé ѿ je hlubší než české y, přičemž v přizvučné pozici ѿ vyslovujeme důrazněji než v nepřizvučných pozicích.

Poslouchejte a opakujte:

024 L00_A24

ы – бы – бык – был – были – быстро; вы – высь – выйду – выбежит; ды – дым – дýрка;
зы – зыбкий – зычный; лы – лы́жа – лы́сый; мы – мыс – мыло – мыть; им – и́бне;
пы – пыж – пыль – пытка; ры – рыбá – рысь; см – сын – сыр; ты – тыква – ты́сяча;
фы – фыркать; цы – цыц – цыпочки

ъ – конь – ноль – соль – грязь – дождь – пустъ – дéлать – сельдь – тóлько – скóлько

ъ – съезд – объéкт – подъéзд – отъéхать – объявлéниe – объём

Pamatujte si, že velká **Б, Ъ, Ы** se v ruštině píší jen tehdy, pokud se celé slovo, ve kterém se **б, ъ, ы** nacházejí, píše velkými písmeny.

Poslouchejte a opakujte:

025 L00_A25

гóлос – гóрод – кróна – мóстик – платók – погóда – ногá – ворóна – корóна – Москvá – потóм – словák – соглásna – покрývalo – профéссор – оборót – оборóna – обойтý – головá – молокó – огорód – годовóй – коробók – полотnó – холостóй – окýrok – оперátor – крéсло – крépko – жárko – дóktor – красéivo – нásmork – пásport – рисýнок – дирéktor – машýна – магазýn – завóд – Марína – картина – заказáty – карапád – быстры – покrýtý – ўмный – стóлько – нормálno – съёмка

8. Psací azbuka

Věnujte pozornost následujícím pravidlům u psací azbuky. Pravidla si dobře zapamatujte:

1. Je nezbytné dodržovat usazení jednotlivých písmen vůči zakládní lince. Části některých písmen zasahují nad horní linku či naopak sahají pod linku základní.
2. Psací písmena м, л, я se v ruštině musí připojovat k předchozimu písmenu vždy malým zobáčkem (háčkem).
3. Pozor na ruská písmena Щци, Щци! V písemné podobě je u velkých i malých písmen malá klička, která musí zasahovat pod základní linku.

а А а о и А И

đ Đ đ о ѡ Đ Đ

б Б б Ѳ ѳ л Ѵ Р Ѵ

г Г г Ѣ Ѣ Т Ѣ Т Ѣ

д Д д Ѣ Ѣ г Ѣ г Ѣ

е Е е є є ѡ є ѡ є є

е є є є є є

ж ж ж ж ж ж

з з з з з з

и и и и и и

и и и и и и

и и и и и и

с с с с с с

т т т т т т

у у у у у у

ч ч ч ч ч ч

и и и и и и

и и и и и и

и и и и и и

й и и и и и

к к к к к к

о о о о о о

п п п п п п

р р р р р р

з з з з

о о о о

б б б б

е є є є є є

ю ю ю ю ю ю

я я я я я я

подруга

сестра

девушка

магазин

здешко

дорогой

верёвка

жонашт

карандаш

денеги

расписка

машинк

циновка

фонарь

жайтый

отъезд

Нина

ложный

цирковка

ёлка

перепаска

деньга

шавель

земля

Платина

ходитъ

акорд

жоникам

борцы

бумажники

А З Б У К А

А а	Ӑ а	а	а
Б б	Ӗ б	б	b
В в	Ѷ в	в	v
Г г	ڱ ڏ	г	g
Д д	Ԇ ڏ	д	d
Е е	Ӗ ڦ	е	je (-e)
Ӭ ё	Ӭ ڦ	ё	jo (-o)
Ж ж	ڸ ڇ	ж	ž
З з	Ӡ ڇ	з	z
И и	Ӥ Ӯ	и	i
Ӣ Ӣ	Ӣ Ӣ	ӣ	j
К к	ڴ ڴ	к	k
Ӆ Ӆ	Ӆ Ӆ	ԓ	l
М м	Ӎ ӎ	м	m
Н н	Ҥ Ҥ	н	n
Ӧ Ӧ	Ӧ Ӧ	օ	o

П п	Ӫ ӫ	п	п
Р р	Ӫ ӫ	р	r
С с	Ҫ Ҫ	с	s
Т т	Ҭ ҭ	т	t
Ү ү	Ѹ Ѹ	ү	u
Ф ф	Ӫ Ӫ	ф	f
Х х	Ҳ Ҳ	х	ch
Ҷ Ҷ	Ӯ Ӯ	ҹ	c
Ш ш	Ӯ Ӯ	ш	š
Ҵ Ҵ	Ӯ Ӯ	ҹ	šč
Ҹ Ҹ	ӝ ӝ	ӝ	tvrdý znak
Ҳ Ҳ	ӫ ӫ	ӫ	y
Ҷ Ҷ	ӝ ӝ	ӝ	měkký znak
Ҵ Ҵ	ӝ ӝ	ӝ	ӝ
ҵ ҵ	ӝ ӝ	ӝ	ӝ
Ҷ Ҷ	ӝ ӝ	ӝ	ӝ
Ҵ Ҵ	ӝ ӝ	ӝ	ӝ
ҵ ҵ	ӝ ӝ	ӝ	ӝ

9. Výslovnost souhláskových skupin

- Zapamatujte si následující pravidla výslovnosti níže uvedených souhláskových skupin:
- skupina ӗ/ӟ se vyslovuje jako „ен“/„эн“ (честный, известный, поздно, праздник)
 - skupina чи se často (ne vždy) vyslovuje jako „ши“ (конечно, нарочно)
 - skupina сч se vyslovuje jako „шч“ (счастье, исчезла)
 - skupina чт se na začátku slov что, чтобы vyslovuje jako „шт“
 - skupina вств se vyslovuje jako „ств“ (здравствуй, чувство)

Poslouchejte a opakujte:

026 1.00_A26

честный – известный – поздно – конечно – нарочно – здравствуй – чтобы – он исчез – чувство – мы так счастливы – праздник – счастье – что

10. Souhlásky р [r], л [l]

V ruštině souhlásky р [r] a л [l] netvoří slabiku: slova Пётр a рубль Rusové vysloví jako jednu slabiku, na rozdíl od češtiny, kdy vyslovíme dvě slabiky Petr a rubl. Poslechněte si výslovnost následujících slov:

Poslouchejte a opakujte:

027 1.00_A27

рубль (rubl), Пётр (Petr), мысл (mysl), Кремль (Kremli), центр (centr), смысл (smysl)

МĚJTE NEUSTÁLE NA PAMĚTI

- Po г, к, х se vždy píše pouze и, nikdy ы (тигára, кинó, хйтрая)!
- Po ж, ш, ч, ҹ se v ruských slovech nepíší jotované я, ю. Musí následovat а, у (жáлоба, шúмно, чáсто, ҹýка)! (Pozor na přejatá slova жюри, брошюра арòd.)
- Po ж, ш, ч, ҹ se v ruských slovech píše vždyjen и, nikdy ы (живóй, широкó, чистý, ҹýколстка)!
- Slabiky жे, ше se vyslovují stejně jako slabiky же, шо (жéлтý – обжóра, решénný – шók)!
- Pismena е, ё, ю, я, и, ӝ měkkí předcházející souhlásku (neplatí pro vždy tvrdé souhlásky – ж, ш, ӈ)!
- Samohlásky а [a], о [o], е [je/e], я [ja/a] si zanechávají svoji kvalitu pouze v přizvučné pozici. Ve všech ostatních pozicích podléhají redukci.